

РЕШЕНИЕ

№ 2316

гр. Пловдив, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно наказателно дело № 20215330207724 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 21-1030-010094, издадено от началник група към ОДМВР-Пловдив, сектор „Пътна полиция“, с което на Д.Ц.Б. е наложена:

- глоба в размер на 50лв за нарушение на чл. 137а, ал.1 ЗДвП;
- глоба в размер на 10лв. за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 ЗДвП.

С жалбата се оспорва приетата за установена в НП фактическа обстановка и се моли за неговата отмяна.

Въззиваемата страна взема писмено становище за неоснователност на жалбата. Моли за потвърждаване на НП. **Не претендира разноски.**

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че видно от отбелязването върху НП същото е връчено **на 09.11.2021г.** От представената към жалбата товарителница се установява, че същата е подадена чрез

пощенски куриер, **с дата на приемане в курирската станция -16.11.2021г. г.** Съгласно чл. 184 НПК, намиращ субсидиарно приложение по силата на чл. 84 ЗАНН, срокът се счита спазен, ако до изтичането му молбата, жалбата или другите книжа са постъпили в пощата или друг куриерски оператор. От изложеното следва, че 7-дневния срок по смисъла на чл. 59 ЗАНН се явява спазен.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото **потвърждаване** по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

От доказателствата по делото се установява следната фактическа обстановка: На 04.10.2021 г., около 16:00 часа в гр. Пловдив, на бул. Освобождение - до №52, посока на движение север-юг, жалбоподателят управлява лек автомобил марка МЕРЦЕДЕС С 420 с рег. № *****, лична собственост, като извършва следните нарушения:

1. Не използва обезопасителен колан по време на движение, с който е оборудван автомобила.
2. не носи КТ към свидетелство за управление на МПС.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на издадения по преписката АУАН, който съгласно чл. 189, ал.2 ЗДвП **има презумптивна доказателствена сила до доказване на обратното.**

В конкретния случай констатациите в АУАН не само, че не са опровергани, но и изцяло се подкрепят от събраните по служебна инициатива на съда доказателства- разпит на актосъставителя и свидетеля по акта, които **с категоричност потвърдиха отразеното в акта.**

Презумптивната доказателствена сила на АУАН в случая не се опровергава от разпита на водения от жалбоподателя свидетел –Д., доколкото по мнение на настоящия състав неговите показания **не заслужават кредит на доверие.**

Всъщност в случая сме изправени пред класически случай, в който досежно релевантните по делото обстоятелства **са налице две**

противоречащи си групи свидетелски показания:

- от една страна са показанията на актосъставителя и свидетеля по акта,
- а от друга страна са показанията на водения от жалбоподател свидетел.

Съдът намира, че **следва да се кредитират показанията на актосъставителя и свидетеля по акта**, но не поради техния брой, а поради качеството на тези свидетели- **полицейски служители, които са незаинтересовани от изхода на делото** и в чийто служебни задължения е включено **оказването на съдействие за доказване на обективната истина** относно нарушенията, които са установили, независимо дали показанията им биха довели до отмяна или потвърждаване на НП.

От друга страна, за св. Д. се установи, че е приятел на жалбоподателя, което е индиция за възможна негова заинтересованост.

Не на последно място следва да се отчете и **последователността и категоричността в показанията на двамата полицейски служители**, които с положителност потвърдиха, че:

- лично са възприели извършените нарушения;

-от мястото където са били застанали **са имали чудесна видимост към местоположението на жалбоподателя и факта, че същият е без колан.**

Показанията на двамата полицейски служители всъщност намират частична подкрепа и в показанията на водения от жалбоподателя св. Д.. Така свидетеля по акта- Н. заяви пред съда, че спътника на жалбоподателя също е бил без колан, като св. Д. потвърди това обстоятелство.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ И МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Не е оспорено по делото, а и от приложената по делото Заповед №8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи се установява компетентността на актосъставителя и на административно наказващия орган.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. АУАН е издаден на деня на извършване и установяване на нарушението- 04.10.2021г., а НП - на 27.10.2021г., тоест преди погасяване отговорността на дееца по давност.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактическата обстановка, изложена в АУАН и приета за установена от съда, изцяло кореспондира на тази посочена в НП. Както в АУАН, така и в НП подробно са изброени обективните признаци на допуснатите нарушения и нарушените правни норми.

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, съвсем законосъобразно административно наказващия орган е счел, че с действията си жалбоподателят е допуснал нарушение на чл. 137А, ал.1 ЗДвП. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като формално нарушение, на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие. С факта на неизпълнение на дължимото правомерно действие (поставяне на колан, с който автомобилът е оборудван) обективният състав на нарушението е осъществен.

В случая не са изложени твърдения, а не са и ангажирани доказателства за наличие на някои от изключващите отговорността обстоятелства по смисъла на чл. 137а, ал.2 ЗДвП, поради което следва да се счете, че жалбоподателят е допуснал визираното нарушение. Така и Решение № 1377 от 07.07.2015 г. по н. д. № 1342/2015 г. на Административен съд – Пловдив.

Налице е и съответствие при обозначаване на процесния автомобил. В обстоятелствената част на АУАН и НП е посочено, че автомобилът е лек. Съгласно т.12 от ДР ЗДвП лек е автомобил, който е за превозване на пътници, в които броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 8. Съгласно чл. 149, ал.1, т.2 ЗДвП, категория М1 са моторни превозни средства, от категория М с не повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача. Следователно МПС управлявано от жалбоподателя е такова, за което важи изискването за управление с поставен колан, доколкото такова изискване изрично е посочено в чл. 137а за автомобилите от категория М1.

Законосъобразно е квалифицирано и другото нарушение на жалбоподателя, като такова по чл. 100, ал.1, т.1 ЗДвП.

Приложени са и коректните санкционни норми на чл. 183, ал.4, т.7 за нарушението по чл. 137а, ал.1 ЗДвП; и чл. 183, ал.1, т.1 за нарушението по чл. 100, ал.1, т.1 ЗДвП. Предвидените санкции са в абсолютно определен размер,

който изцяло кореспондира на определения от административно наказващия орган.

Санкционираното деяние **разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност** на деяния от този вид, поради което приложение не може да се намери и разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Следва да се отбележи, че за да се счете, че случая е маловажен следва да се констатира, че степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца е по-ниска от обичайните за подобни нарушения. В конкретния случай **с едно деяние дееца е извършил две самостоятелни нарушения на ЗДвП**, което изключва извод, че деянието има по-ниска степен на обществена опасност от типичния случай. Освен това от справката за нарушител водач е видно, че **степента на лична обществена опасност на дееца е повишена**, доколкото може да се направи извод, че **същият е системен нарушител на правилата на ЗДвП**.

Предвид горното обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора съгласно новелата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН право на разноси в процеса би имала въззиваемата страна, но доколкото такива не бяха поискани и не бяха представени доказателства реално да са сторени (за заплатено адвокатско възнаграждение или за използване на юрисконсулт), то такива **не следва да се присъждат**.

Това е така, доколкото по делото е представено само писмено становище от самия представител на въззиваемата страна- началник на сектор Пътна полиция -Пловдив. Не са изложени твърдения, а не са и представени доказателства въззиваемата страна да е използвала услугите на професионален защитник (юрисконсулт или адвокат), а съгласно трайната съдебна практика участието на въззиваемата страна в производството (в открито заседание или чрез писмено становище) само чрез органичния си представител не е достатъчно за присъждане на разноси.

Така Решение № 1187 от 09.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1024 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив

Липсва също така и нарочно искане за присъждане на разноси по

смисъла на т.11 от ТР 6/2012 ОСГТК на ВКС, съгласно която претенцията за разноси следва да бъде изрично заявена и това може да стане **най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането** на делото пред съответната инстанция.

Сам по себе си фактът на уважаване, респ. отхвърляне на жалбата, не е достатъчен, за да бъдат присъдени на страната направените разноси. **Присъждането на разноси не е автоматична последица от постановяването на благоприятно за страната решение** и по дължимостта им **съдът не се произнася служебно.**

Така изрично Решение № 1411 от 30.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1164 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

По изложените съображения НП следва да се потвърди, но разноси в полза на въззиваемата страна не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-1030-010094, издадено от началник група към ОДМВР-Пловдив, сектор „Пътна полиция“, с което на Д.Ц.Б. е наложена:

- глоба в размер на 50лв за нарушение на чл. 137а, ал.1 ЗДвП;
- глоба в размер на 10лв. за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____